

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
86/C 266/01	ECU.....	1
86/C 266/02	Kommissionens meddelelse vedrørende tilbagebetaling af antidumpingtold.....	2
86/C 266/03	Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17/62 — Sag nr. IV/31.682 — Pastaproducenter.....	5
86/C 266/04	Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> , der finansieres af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EØF) under Den europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De europæiske Fællesskabers budget (ugen fra 14. til 18. oktober 1986).....	6
	Domstolen	
86/C 266/05	Kendelse afsagt af domstolens præsident den 26. september 1986 i sag 231/86 R: Breda-Geomineraria mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber.....	7
86/C 266/06	Domstolens dom af 30. september 1986 i sag 174/83: Frigen Ammann m.fl. mod Rådet for De europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — renter af lønfterbetalinger</i>).....	7
86/C 266/07	Domstolens dom af 30. september 1986 i sag 175/83: Suzanne Culmsee m. fl. mod Det økonomiske og sociale Udvalg (<i>Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling</i>)....	7
86/C 266/08	Domstolens dom af 30. september 1986 i sag 176/83: Alain Pierre Allo m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling</i>).....	8
86/C 266/09	Domstolens dom af 30. september 1986 i sag 233/83: P. Agostini m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling</i>).....	8
86/C 266/10	Domstolens dom af 30. september 1986 i sag 247/83: J. P. Ambrosetti m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling</i>).....	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
86/C 266/11	Domstolens dom af 30. september 1986 i sag 264/83: René Delhez m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling</i>)	9
86/C 266/12	Sag 249/86: Sag anlagt den 26. september 1986 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	9
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
	Rådet	
86/C 266/13	Meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve	11
<hr/>		
86/C 266/14	Berigtigelse	
	Berigtigelse til liste over naturligt mineralvand anerkendt af storhertugdømmet Luxembourg (<i>De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 305 af 16. november 1984</i>)	12

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

21. oktober 1986

(86/C 266/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	43,2480	Spanske pesetas	138,801
Belgiske og luxembourgske francs fin.	43,4754	Portugisiske escudos	153,178
Tyske mark	2,08280	US-dollars	1,04558
Nederlandske gylden	2,35413	Schweizerfrancs	1,70692
Pund sterling	0,728884	Svenske kroner	7,16957
Danske kroner	7,84188	Norske kroner	7,65733
Franske francs	6,82243	Canadiske dollars	1,45462
Italienske lire	1442,12	Østrigske schilling	14,6518
Irske pund	0,764316	Finske mark	5,09199
Græske drakmer	141,070	Yen	162,296
		Australske dollars	1,64219
		Newzealandske dollars	2,08616

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ECU over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Kommissionens meddelelse vedrørende tilbagebetaling af antidumpingtold

(86/C 266/02)

Den 15. oktober 1986 fastsatte Kommissionen efter at have hørt medlemsstaterne følgende retningslinjer vedrørende anvendelsen af artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2176/84⁽¹⁾ om tilbagebetaling af antidumpingtold. Disse retningslinjer, som med de nødvendige ændringer også gælder for artikel 16 i Kommissionens beslutning nr. 2177/84/EKSF⁽²⁾, tjener til underretning af berørte parter og som retningslinjer for den interne procedure i Kommissionen.

I. FREMGANGSMÅDE

1. Ansøgerens status

En importør som enten direkte eller indirekte har betalt antidumpingtold, kan anmode om tilbagebetaling af denne told under forudsætning af, at tilbagebetaling ikke har fundet sted på anden måde.

2. Anmodningens form

Anmodningen skal indgives skriftligt på et af Fællesskabets officielle sprog og skal underskrives af en person, der er beføjet til at repræsentere ansøgeren. Alle de oplysninger, der omhandles i afsnit I, stk. 3, skal fremlægges på en sådan måde, at det letter de nødvendige beregninger, idet der navnlig, og for så vidt ansøgeren har kendskab hertil, tages hensyn til det system og den metode, der er benyttet i forbindelse med den undersøgelse, der førte til den pågældende antidumpingtolds indførelse.

3. Anmodningens indhold

Kommissionen agter kun at behandle anmodninger, hvori det påvises, at dumpingmargenen er indsnævret eller udlicnet, og hvori det angives, i hvilken udstrækning tilbagebetaling findes berettiget.

En anmodning skal indeholde alle nødvendige oplysninger for at fastslå, om anmodningen kan antages til behandling samt om den er berettiget, og den skal være ledsaget af dokumentation og beviser, der er tilstrækkelige til at muliggøre en efterprøvning heraf. Disse oplysninger skal omfatte følgende:

A. Den opkrævede told

- a) faktura(er) og andre dokumenter, som toldprocedurerne var baseret på;
- b) tolddokumenter, der bl.a. viser grundlaget for fastsættelse af den told, der skal opkræves (arten og mængden af de varer, der er angivet til fortold-

ning, og den anvendte antidumpingtoldsats) samt størrelsen af den antidumpingtold, der er opkrævet;

- c) kvittering eller andet bevis for den told, der er betalt;
- d) en erklæring om, at
  - den opkrævede told ikke er blevet godtgjort af eksportøren eller af nogen tredjepart, og at der ikke vil finde nogen senere godtgørelse sted,
  - de priser, der ligger til grund for anmodningen, er reelle,
  - der ikke er indgået noget kompensationsarrangement før, efter eller samtidig med det pågældende salg.

B. Den faktiske dumpingmargen

a) Normal værdi

Den normale værdi for de pågældende eksporterede varer i seks måneders perioden forud for datoen for varernes overgang til fri omsætning, bortset fra de under punkt 4 nævnte tilfælde; er en importør, der indgiver anmodning, og som ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør, ikke i besiddelse af disse oplysninger, afgives en erklæring om, at eksportøren er blevet anmodet om at meddele oplysningerne.

b) Eksportpris

Bortset fra de under punkt 4 nævnte tilfælde meddeles følgende oplysninger om eksportpriserne:

i) Eneimportør

Såfremt den pågældende importør er eneimportør af tilsvarende varer, som sælges af eksportøren til Fællesskabet, og såfremt der i seks måneders perioden forud for det pågældende varepartis overgang til fri omsætning:

- ikke har været tale om ændringer i de overfor ham anvendte eksportpriser: oplysninger om eksportprisen for dette vareparti,
- har været tale om ændringer i de overfor ham anvendte eksportpriser: oplysninger om eksportpriserne på alle vareforsendelser fra den pågældende eksportør, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet i denne periode.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens beslutning nr. 2177/84/EKSF af 27. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 17).

ii) Flere importører

Såfremt der er flere importører af tilsvarende varer, som sælges af den pågældende eksportør til Fællesskabet, og såfremt der i seks måneders perioden forud for det pågældende varepartis overgang til fri omsætning:

- har været tale om samme eksportpriser til alle importører: oplysninger om eksportprisen for dette vareparti,
- har været tale om svingninger i eksportpriserne, men priserne til stadighed har været de samme for alle importører: oplysninger om eksportpriserne til den pågældende importør på alle vareforsendelser fra den pågældende eksportør, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet i denne periode,
- har været tale om tidsmæssige svingninger i eksportpriserne og forskellige priser fra importør til importør: oplysninger om eksportpriserne på alle vareforsendelser fra den pågældende eksportør, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet i denne periode; er en importør, der indgiver anmodning, og som ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør, ikke i besiddelse af disse oplysninger, afgives en erklæring om, at han alt efter omstændighederne har anmodet de øvrige importører eller eksportøren om disse oplysninger.

iii) Forretningsmæssigt forbundne importører

Såfremt importøren er forretningsmæssigt forbundet med eksportøren, meddeles med de fornødne ændringer ud over de under i) eller ii) nævnte oplysninger om eksportpriserne, de tilsvarende oplysninger om videresalgspriserne til den første uafhængige køber inden for Fællesskabet.

Importøren og eksportøren anses navnlig for at være forretningsmæssigt forbundet, når

- en af dem direkte eller indirekte kontrollerer den anden, eller
- begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredje part, eller
- de sammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredje part.

4. Tilbagevendende anmodninger

- a) Såfremt Kommissionen modtager eller kan forventes at modtage anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold, der er opkrævet for tre eller flere særskilte forsendelser af samme vare inden for en periode på seks måneder eller derover, kan Kommissionen fastsætte den faktiske dumpingmargen på grundlag af oplysninger vedrørende den pågældende periode («referenceperioden»). I så fald bør der for referenceperioden alene meddeles oplysninger om normal værdi, eksportpriser, og, hvor anmodningerne vedrører en importør, der er forretningsmæssigt forbundet med

eksportøren, om videresalgspriserne til første uafhængige køber inden for Fællesskabet med den seneste af de anmodninger, der vedrører den pågældende periode;

- b) såfremt anmodningerne vedrører to eller flere ikke på hinanden følgende referenceperioder, kan der også stilles krav om oplysninger vedrørende normal værdi og eksportpriser og i givet fald videresalgspriser til første uafhængige køber inden for Fællesskabet, for så vidt angår de mellemliggende perioder;
- c) gennemgangen af de pågældende anmodninger udskydes, indtil oplysningerne vedrørende hele referenceperioden er modtaget. Resultaterne af en sådan gennemgang lægges til grund for afgørelser vedrørende alle anmodninger om tilbagebetaling, der vedrører forsendelser, som er overgået til fri omsætning inden for referenceperioden.

5. Mulighed for at iværksætte en fornyet undersøgelse

Ved gennemgang af en anmodning om tilbagebetaling kan Kommissionen til enhver tid beslutte at iværksætte en fornyet undersøgelse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2176/84. Proceduren vedrørende anmodningen om tilbagebetaling suspenderes, indtil den fornyede undersøgelse er afsluttet.

6. Fortrolighed

Reglerne om fortrolighed i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2176/84 gælder for alle oplysninger, der modtages i forbindelse med anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold.

7. Ufuldstændige anmodninger

Såfremt en anmodning ikke indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om den er berettiget, vil Kommissionen fastsætte en passende frist, inden for hvilken de ønskede oplysninger fra ansøgeren, eksportøren eller, alt efter omstændighederne, de øvrige berørte importører, skal være den i hænde. Indgives oplysningerne ikke inden for den fastsatte frist, kan det medføre afvisning af anmodningen. Oplysninger, der modtages efter fristens udløb, godtages kun såfremt den part, der har indgivet oplysningerne, kan godtgøre, at forsinkelsen skyldes »force majeure«.

8. Adressat for anmodningen

Anmodningen stiles til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber⁽¹⁾ og indgives via de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning. Kommissionen kan på anmodning opgive adresser på de kompetente nationale myndigheder.

⁽¹⁾ Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for forbindelser med tredjelande, GD I-C-1, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles, (Telex: COMEU B 21877).

9. *Underretning af andre parter*

Kommissionen kan underrette de direkte berørte parter om anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold og kan give dem lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil.

10. *Tidsfrister*

Alle anmodninger om tilbagebetaling skal indgives inden for de frister, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2176/84, også i tilfælde, hvor spørgsmålet om gyldigheden af forordningen om indførelse af den pågældende told er indbragt for De europæiske Fællesskabers Domstol.

II. BERETTIGELSE

Kommissionen agter at træffe afgørelse om, hvorvidt en anmodning er berettiget, i overensstemmelse med følgende principper:

1. *Den opkrævede told*

Ved fastlæggelse af den antidumpingtold, der er opkrævet for de pågældende forsendelser, tages der alene hensyn til de indbetalinger af told, for hvilke der er fremlagt tilstrækkelig dokumentation. Indbetalt told, for hvilken ansøgeren har modtaget godtgørelse fra eksportøren eller en tredjepart, eller for hvilken han ikke har indgivet den i afsnit I 3 A d) nævnte erklæring, tages ikke i betragtning.

2. *Den faktiske dumpingmargen*

- a) Den faktiske dumpingmargen fastsættes ved en sammenligning af
  - den i afsnit I 3 B a) omhandlede normale værdi, og
  - eksportprisen/-priserne fastlagt på grundlag af de i afsnit I 3 B b) omhandlede informationer,
 i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2176/84;
- b) beregningerne baseres så vidt muligt på samme metode, som anvendes i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, navnlig for så vidt angår enhver anvendelse af vejede gennemsnit eller repræsentative stikprøver;
- c) i tilfælde, hvor eksportprisen er beregnet i henhold til artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84, anses betalinger af antidumpingtold med henblik på den pågældende vares overgang til fri omsætning inden for Fællesskabet for at være en omkostning, der er påløbet mellem indførelse og videresalg.

Følgelig indrømmes der, alt andet lige, alene hel eller delvis tilbagebetaling af antidumpingtold, der er betalt på forsendelser indført af en importør, som er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør, under følgende omstændigheder:

— såfremt de pågældende varer blev videresolgt til den første uafhængige køber ufortoldet, indrømmes der tilbagebetaling til den virksomhed, der betalte tolden, hvis videresalgsprisen er blevet forhøjet med et beløb svarende til dumpingmargenen eller en del deraf,

— såfremt de pågældende varer blev videresolgt til den første uafhængige køber fortoldet, indrømmes der tilbagebetaling, hvis videresalgsprisen er blevet forhøjet med et beløb svarende til dumpingmargenen og den betalte told; i dette tilfælde kan ansøgeren frit videregive den endelige tilbagebetaling til køber;

såfremt de omkostninger, der påløber mellem indførelse og videresalg for en importør, som er forretningsmæssigt forbundet med eksportøren, er mindsket siden undersøgelsesperiodens afslutning, vil den forhøjelse af videresalgsprisen, som er nødvendig for at berettige tilbagebetaling, være mindre end fastsat ovenfor, idet forskellen svarer til nedgangen i omkostningerne;

- d) det overskydende beløb, der skal tilbagebetales, beregnes normalt som forskellen mellem den opkrævede told og den faktiske dumpingmargen, enten angivet i procent af den værdi, som de kompetente myndigheder har anvendt til fastsættelse af antidumpingtolden, eller i absolutte tal.

3. *Bevisligheder*

- a) Kommissionen efterprøver nærmere alle oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om anmodningen kan antages til behandling samt om den er berettiget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 2176/84;
- b) såfremt de bevisligheder, der er fremlagt af ansøgeren eller en tredjepart på dennes vegne, vedrørende normal værdi og eksportpriser ikke kan efterprøves i den udstrækning, det anses for påkrævet af Kommissionen, eller ikke er tilstrækkelige til at muliggøre en korrekt beregning af den faktiske dumpingmargen, som fastsat ovenfor, anses denne margin for at være lig med den, der blev fastsat i forbindelse med den undersøgelse, som resulterede i indførelsen af den told, for hvilken der anmodes om tilbagebetaling.

4. *Afvisning af anmodningen og tilbagekaldelse af beslutningen om tilbagebetaling*

- a) Anmodninger, der indeholder falske erklæringer eller oplysninger om forhold, der skal lægges til grund for en beslutning, afvises normalt umiddelbart;
- b) konstateres det, at oplysninger eller bevisligheder, der lå til grund for en beslutning om at indrømme tilbagebetaling, er urigtige, tilbagekaldes beslutningen.

Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17/62 (*)
— Sag nr. IV/31.682 — Pastaproducenter

(86/C 266/03)

1. Den tyske sammenslutning af pastaproducenter, Bundesverband der Deutschen Teigwarenindustrie e. V. (i det følgende benævnt »sammenslutningen«), anmeldte den 22. oktober 1985 en rammeaftale mellem pastaproducenter, der tiltræder den fælleserklæring, som i september 1985 blev indgået med delstatsregeringen i Baden-Württemberg (i det følgende benævnt »den anmeldte aftale«).

Sammenslutningen anmodede om negativttest i henhold til artikel 2 i forordning nr. 17/62 subsidiært fritagelse i henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3.

2. Den anmeldte aftale vedrører dejvarer og ægprodukter. Begrebet »dejvarer« omfatter nudler af enhver art (f.eks. tagliatelle, snittede nudler, vermicelli, spaghetti, makaroni, spätzle), jf. den tyske bekendtgørelse om dejvarer.

Begrebet »ægprodukter« dækker produkter, der er fremstillet af æg, navnlig hele æg i flydende, dybfrossen eller tørret tilstand, æggeblomme eller æggehvide, jf. den tyske bekendtgørelse om ægprodukter.

3. a) De producenter, der har undertegnet den anmeldte aftale, forpligter sig med hensyn til hele deres pastaproduktion til:

- kun at anvende ægprodukter, der opfylder visse mindstekrav, og kun at anvende flydende æg i pasteuriseret form;
- over for deres leverandører af ægprodukter at kræve garanti for, at de leverede ægprodukter opfylder mindstekravene, og især at de ikke indeholder rugeæg og mikrobielt fordærvede æg eller ulovlige medicinrester, og at der kun er benyttet udslåningsmetoder, som er tilladt i Forbundsrepublikken Tyskland;
- at kræve, at de i såvel Forbundsrepublikken Tyskland som i udlandet underkaster sig regelmæssig kontrol, foretaget af officielle levnedsmiddeleksperter;
- nøje at undersøge, at alle de ægprodukter, de får leveret, er i fuld overensstemmelse med levnedsmiddellovgivningen, og navnlig at de ikke indeholder rugeæg, mikrobielt fordærvede æg eller medicinrester;

— at give den officielle levnedsmiddelkontrol besked om leverancer af ægprodukter mindst 24 timer i forvejen;

— at mærke hvert enkelt parti, således at det kan fastslås, fra hvilken produktion varen stammer.

b) De pastaproducenter, der undertegner og overholder den anmeldte aftale, har ret til at mærke deres produkter således:

— »Dette produkt er udelukkende fremstillet af ingredienser, der er underkastet den skærpede levnedsmiddelkontrol, som er omhandlet i fælleserklæringen af september 1985 mellem pastaproducenterne og delstaten Baden-Württemberg.«

c) Rammeaftalen er især blevet undertegnet af pastaproducenter i Baden-Württemberg. Den kan dog også undertegnes af pastaproducenter i andre delstater og i andre EF-lande.

d) Sammenslutningen kontrollerer som administrator, at pastaproducenterne overholder deres forpligtelser.

4. Sammenslutningen mener ikke, at den anmeldte aftale vil påvirke konkurrencen mellem de pastaproducenter, der har undertegnet aftalen, og de producenter, der ikke har undertegnet den, eller mellem ægproduktleverandørerne.

5. Kommissionen agter ikke at skride ind over for den aftale, hvis hovedindhold er beskrevet ovenfor.

Forinden opfordrer Kommissionen enhver interesseret tredjemand til inden en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres eventuelle bemærkninger dertil. Bemærkningerne bedes med angivelse af referencen »IV/31.682 — Pastaproducenter« sendt til:

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber,
 Generaldirektoratet for konkurrence,
 Direktoratet for karteller, misbrug af dominerende markedsstillinger II,
 Rue de la Loi, 200,
 B-1049 Bruxelles.

(*) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EØF) under Den europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De europæiske Fællesskabers budget

(ugen fra 14. til 18. oktober 1986)

(86/C 266/04)

Nummer for internationalt udbud	Nummer og dato i Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende	Land	Vedrørende	Sidste dag for tilbud
2474	S 201 af 17. 10. 1986	Bolivia	BO-Santa Cruz de la Sierra: Diverse leverancer	17. 11. 1986
2485	S 202 af 18. 10. 1986	Burkina-Faso	BF-Ouagadougou: Diverse leverancer	18. 12. 1986
2486	S 202 af 18. 10. 1986	Nicaragua	NI-Managua: Diverse leverancer	3. 12. 1986
2488	S 202 af 18. 10. 1986	Nicaragua	NI-Managua: Diverse leverancer	5. 12. 1986

DOMSTOLEN

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

den 26. september 1986

i sag 231/86 R: Breda-Geomineraria mod Kommissionen
for De europæiske Fællesskaber (*)

(86/C 266/05)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 231/86 R, ad hoc-sammenslutningen »Breda-Geomineraria«, bestående af SpA »Istituto Ricerche Breda«, 336 viale Sarca, Milano, og »Geomineraria Italiana — srl«, 21 via Boves, Borgo san Dalmazzo (Cuneo), ved advokat Mario Spandre, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Georges Baden, 8, bd. Royal, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: Marie-José Jonzy), angående en begæring om, at der foreskrives foreløbige forholdsregler, indtil Domstolen har truffet afgørelse i den af sagsøgeren anlagte sag, hvori der principalt, i medfør af EØF-traktatens artikel 173, er nedlagt påstand om annullation af en beslutning, hvorved Kommissionen afviste at anerkende, at sagsøgerne var tildelt en kontrakt om tjenesteydelser finansieret af Den europæiske Udviklingsfond, og subsidiært, i medfør af EØF-traktatens artikler 178 og 215, om, at det statueres, at Kommissionens adfærd er ansvarspådragende, samt om, at sagsøgerne tilkendes erstatning for det tab, de hævder at have lidt, har præsidenten for De europæiske Fællesskabers Domstol den 26. september 1986 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Begæringen tages ikke til følge.
2. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(*) EFT nr. C 252 af 9. 10. 1986.

DOMSTOLENS DOM

af 30. september 1986

i sag 174/83: Frigen Ammann m.fl. mod Rådet for De
europæiske Fællesskaber (*)

(Tjenestemænd — renter af lønfterbetalinger)

(86/C 266/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 174/83, Frigen Ammann m.fl., tjenestemænd ved generalsekretariatet for De europæiske Fællesskabers Ministerråd, bistået og repræsenteret af advokat

(*) EFT nr. C 252 af 20. 9. 1983.

Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse, mod Rådet for De europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: John Carbery), angående en påstand om annullation på grund af ulovlighed

- af de lønsedler, sagsøgte udstedte for december 1982, for så vidt som de indeholder beregning af den løn-efterbetaling, som blev foretaget i medfør af Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 3139/82 af 22. november 1982, uden at denne efterbetaling var forhøjet med renter som erstatning for det formuetab, der var påført sagsøgerne, og
- om fornødent af den udtrykkelige og stiltiende afvisning af de af sagsøgerne indgivne klager i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2;

samt angående påstande om, at

- sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerne det påførte formuetab, idet Domstolen fastsætter rentebeløbet, der bør opgøres efter den sædvanligvis anvendte sats, beregnet af de enkeltvis forfaldne efterbetalinger og til betaling sker,
- sagsøgte i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, tilpligtes at afholde samtlige sagens omkostninger samt, jf. procesreglementets artikel 73, litra b), at godtgøre de nødvendige udgifter, som parterne har afholdt med henblik på sagens behandling, især rejse- og opholdsudgifter samt salær til advokat,

har Domstolen, sammensat af den fungerende præsident, afdelingsformand T. Koopmans, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, generaladvokat G. F. Mancini og assisterende justitssekretær J. A. Pompe, den 30. september 1986 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.
2. Hver part bærer sine omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

af 30. september 1986

i sag 175/83: Suzanne Culmsee m.fl. mod Det økonomiske og sociale Udvalg (*)

(Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling)

(86/C 266/07)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 175/83, Suzanne Culmsee m.fl., tjenestemænd ved Det økonomiske og sociale Udvalg, bistået og repræsenteret

(*) EFT nr. C 252 af 20. 9. 1983.

teret af advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse, mod Det økonomiske og sociale Udvalg (befuldmægtiget: Marius Simond, bistået af advokat Yvette Hamilius, Luxembourg), vedrørende samme genstand som sag 174/83 ⁽¹⁾, har Domstolen, sammensat af den fungerende præsident, afdelingsformand T. Koopmans, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, generaladvokat G. F. Mancini og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 30. september 1986 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ Se side 7 i denne Tidende.

DOMSTOLENS DOM

af 30. september 1986

i sag 176/83: Alain Pierre Allo m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling)

(86/C 266/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 176/83, Alain Pierre Allo m.fl., tjenestemænd ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, bistået og repræsenteret af advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Dimitrios Gouloussis, bistået af advokat Claude Verbraeken, Bruxelles), vedrørende samme genstand som sag 174/83 ⁽²⁾, har Domstolen, sammensat af den fungerende præsident, afdelingsformand T. Koopmans, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, generaladvokat G. F. Mancini og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 30. september 1986 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 252 af 20. 9. 1983.

⁽²⁾ Se side 7 i denne Tidende.

DOMSTOLENS DOM

af 30. september 1986

i sag 233/83: P. Agostini m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling)

(86/C 266/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 233/83, P. Agostini m.fl., tjenestemænd ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, bistået og repræsenteret af advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Dimitrios Gouloussis, bistået af advokat Claude Verbraeken, Bruxelles, vedrørende samme genstand som sag 174/83 ⁽²⁾, har Domstolen, sammensat af den fungerende præsident, afdelingsformand T. Koopmans, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, generaladvokat G. F. Mancini og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 30. september 1986 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 302 af 9. 11. 1983.

⁽²⁾ Se side 7 i denne Tidende.

DOMSTOLENS DOM

af 30. september 1986

i sag 247/83: J. P. Ambrosetti m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling)

(86/C 266/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 247/83, J. P. Ambrosetti m.fl., tjenestemænd ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, bistået og repræsenteret af advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles,

⁽¹⁾ EFT nr. C 327 af 1. 12. 1983.

og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Dimitrios Gouloussis, bistået af advokat Claude Verbraeken, Bruxelles), vedrørende samme genstand som sag 174/83⁽¹⁾, har Domstolen, sammensat af den fungerende præsident, afdelingsformand T. Koopmans, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, generaladvokat G. F. Mancini og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 30. september 1986 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ Se side 7 i denne Tidende.

DOMSTOLENS DOM

af 30. september 1986

i sag 264/83: René Delhez m.fl. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Tjenestemænd — renter af lønfterbetaling)

(86/C 266/11)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 264/83, René Delhez m.fl., tjenestemænd ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Bruxelles; Besenthal m.fl., tjenestemænd ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Geel; Faes, midlertidigt ansat ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Geel; Beers m.fl., tjenestemænd ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Petten; Schnitzler, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Luxembourg, og H. C. Herold m.fl., tjenestemænd eller midlertidigt ansatte ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Ispra, bistået og repræsenteret af advokat Georges Vandensanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Biver, 2, rue Goethe, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Dimitrios Gouloussis, bistået af advokat Claude Verbraeken, Bruxelles), hvorunder sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- annullation af lønsedlerne for december 1982, der indeholdt en opgørelse af lønfterbetalingerne, for så vidt som forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 3139/82 af 22. november 1982, i henhold til hvilken de omhandlede efterbetalinger fandt sted, er ulovlig;

- om fornødent annullation af Kommissionens udtrykkelige afvisning af sagsøgernes klage ved skrivelse af 29. juni 1983;
- erstatning for forringelsen af købekraften samt morerenter beregnet af hver enkelt af de månedlige efterbetalinger, der tilsammen udgør de påløbne og afregnede lønfterbetalinger;
- sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger,

har Domstolen, sammensat af den fungerende præsident, afdelingsformand T. Koopmans, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, generaladvokat G. F. Mancini og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 30. september 1986 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

Sag anlagt den 26. september 1986 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag 249/86)

(86/C 266/12)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. september 1986 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Dr. Jörn Pipkorn og Julian Currall, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EØF-traktaten, navnlig dennes artikel 48 og artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68⁽¹⁾ ved at vedtage og opretholde retsfor skrifter, hvorefter det er eller kan være en betingelse for at forlænge en opholdstilladelse for familiemedlemmer til vandrende arbejdstagere i Fællesskabet, at familien bor under passende boligforhold, ikke blot på det tidspunkt, hvor de tager bolig hos den pågældende vandrende arbejdstager i Forbundsrepublikken, men under hele opholdets varighed.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 352 af 28. 12. 1983.

⁽¹⁾ EFT specialudgave 1968 II, s. 467.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Forbundsrepublikkens opfattelse, hvorefter kravet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ (arbejdstageren skal råde over en passende bolig til sin familie) skal være opfyldt under hele opholdets varighed, er ikke korrekt. Den nævnte bestemmelse skal fortolkes indskrænkende som en undtagelse fra en grundrettighed, som garanteres af fællesskabsretten. Ord som »samles«, »tage bopæl« og »tilflytning« kan vanskeligt forstås således, at de henviser til et andet tidspunkt end tidspunktet for den første indrejse i opholdslandet. Der findes hverken holdepunkter for forbundsregeringens fortolkning i betragtningerne til forordning (EØF) nr. 1612/68 eller i forarbejderne; det afgørende for indsættelsen af stk. 3 i forordningen var betænkeligheder, som angik problemer forårsaget af nyankomne personer. — Opholdstilladelsen skal, undtagen når der er tale om udtrykkeligt fastsatte undtagelser (direktiverne 68/360/EØF og 64/221/EØF) — til hvilke en ikke passende bolig ikke hører — automatisk (»uden videre«) forlænges; tidspunktet for forlængelsen kan i modsætning til forbundsregeringens opfattelse ikke benyttes til at søge efter mulige grunde til at nægte opholdstilladelse.
- Forbundsregeringen har ikke givet noget tilfredsstillende svar på Kommissionens påtale af, at den tyske EØF-opholdslov i visse tilfælde har ført til forskelsbehandling af vandrende arbejdstagerne; den har navnlig ikke godtgjort, at der i alle delstater anvendes ligeværdige sanktioner mod tyske statsborgere, når de lever under upassende boligforhold.

⁽¹⁾ EFT specialudgave 1968 II, s. 467.

III

(Oplysninger)

RÅDET

Meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve

(86/C 266/13)

Generalsekretariatet for Rådet afholder følgende almindelig udvælgelsesprøve:

Rådet/LA/291: portugisisksprogede sprogrevisorer/ledende oversættere ⁽¹⁾.

Sidste frist for indsendelse af ansøgninger er fastsat til den 8. december 1986.

⁽¹⁾ EFT nr. C 266 af 22. 10. 1986 (portugisiske udgave).

BERIGTIGELSE

Berigtigelse til liste over naturligt mineralvand anerkendt af storhertugdømmet Luxembourg

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 305 af 16. november 1984)

(86/C 266/14)

Side 3, produktionssted, læses som følger:

Rosport
